
NEŠPORY

PRO DOBU POSTNÍ

revidovaná verze

ÚVODNÍ VERŠ

Kněz

300

Bo - že, po-spěš mi na po-moc !

Lid

Slyš na - še vo - lá - ní !

Kněz

Sláva Otci i Synu, * i Du-chu sva - té - mu,

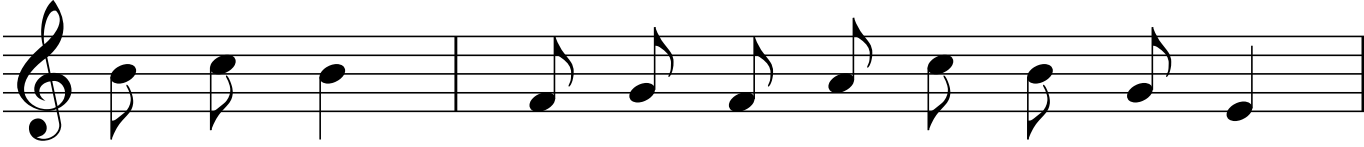
Lid

jako byla na počátku i nyní i vždycky, * a na věky vě - ků. A - men.

HYMNUS
pro 1. - 5. neděli postní

301

1. La-ska-vý Stvo-ři - te - li všech, slyš na-ších pro-seb

sna - žný vzdech, je v po - stě po čty - ři - cet dní

po 5. sloce:

ti před-ná - ší - me zkrou-še - ni. A - men.

nebo:

302

1. La - ska - vý Stvo - ři - te - li všech, slyš na - šich

pro-seb sna-žný vzdech, je v po-stě po čty - ři - cet dní

ti před - ná - ší - me zkrou-še - ni.

2. Ty, který srdce prohlížíš, / o křehkosti sil našich víš: /
všem, co zpět v slzách k tobě jdou, / dej s odpuštěním milost svou.

3. Ač zhřešili jsme velice, / měj soucit s kajícími se /
a tvému jménu k větší cti / buď lékem našich slabostí.

4. To zvláště dej nám, prosíme, / ať postem tělo zkrotíme, /
by hlavně duch tvým přispěním / střídmostí uchránil se vin.

5. To, trojjediný Bože, dej / a v tom nám nejvíc pomáhej, /
ať tato postní doba všem / přináší požehnanou žeň.

PRVNÍ ŽALM

pro 1. až 5. neděli

1. neděle

307

Pá - nu, své - mu Bo - hu, se bu - deš kla - nět
a jen je - mu slou - žit.

2. neděle

308

O - de dne zro - ze - ní je ti ur - če - no
vlá-dnout v po - svá - tném le - sku.

3. neděle

309

Bo - že, krá - li vše - mo - hou - cí, vy - svo - bod' nás
pro své jmé no, a dej nám mi - lost po - ká - ní.

4. neděle

310

Kri - stus je Bo - hem u - sta - no - ven
soud - cem ži - vých i mr - tvých.

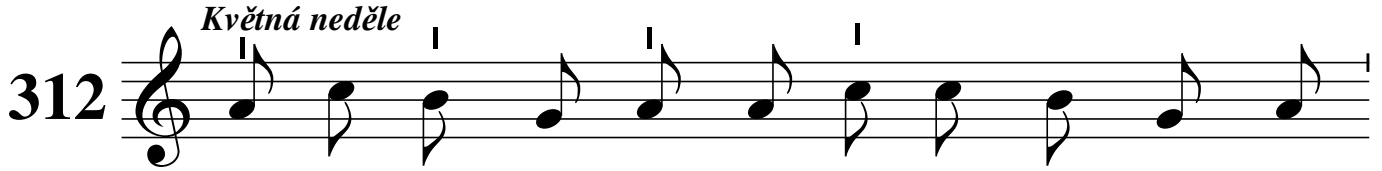
5. neděle

311

Ja - ko byl had vy - vý - šen na pou - šti,

tak mu - sí být vy - vý - šen Syn člo - vě - ka.

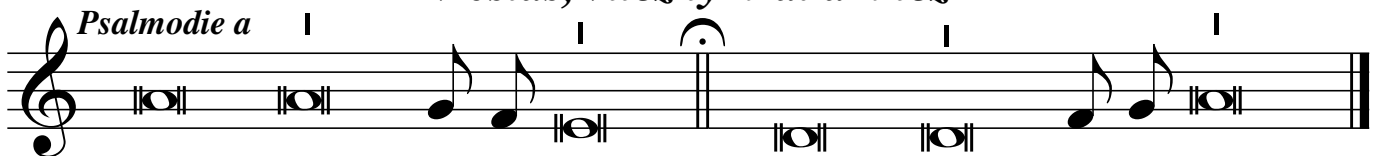
Kri - sta zbi - té - ho a po - ní - že - né - ho

po - vý - šil Bůh svou pra - vi - cí.

Žalm 110 (109), 1–5.7

Mesiáš, vítězný král a kněz

Hospodin řekl mému Pánu: † "**Sed'** po mé pravici, *
dokud nepoložím tvé nepřátele **za podnož** tvým nohám."

Žezlo moci ti podává **Hospodin** ze Siónu: *

»Panuj **uprostřed** svých nepřátel!«

Ode dne zrození je ti určeno vládnout **v posvátném** lesku: *

zplodil jsem tě **jako rosu** před jitřenkou. -

Hospodin přísahal a **nebude** toho litovat: *

»Ty jsi kněz navěky **podle řádu** Melchizedechova !«

Hospodin je po tvé pravici, *

potře krále **v den svého** hněvu.

Cestou se **napije** z potoka, *

proto **povznese** hlavu.

Sláva **Otci** i Synu *

i **Duchu** Svatému,

jako byla na počátku i **nyní** i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 1. a 5. neděli

313 *1. neděle*

Teď je ta do-ba při-ho-dná, teď je ten den spá-sy.

314 *5. neděle*

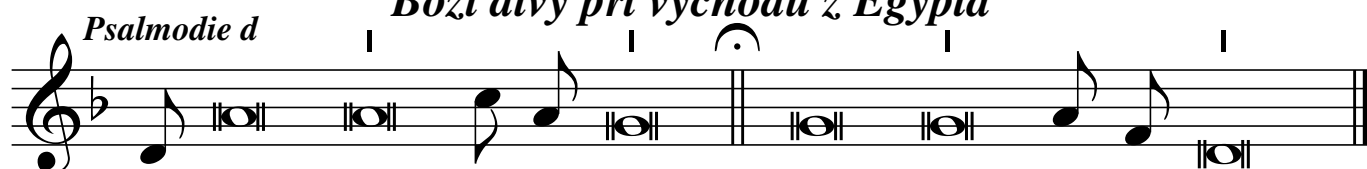
Ho-spo-din zá-stu-pů po-má-há, Ho-spo-din zá-stu-pů

vy-svo-bo-zu-je, od-pou-ští a za-chra-ňu-je.

Žalm 114 (113 A)

Boží divy při východu z Egypta

Psalmodie d

Když vytáhl **Izrael** z Egypta, *

Jakubův dům z **cizáckého** lidu,
stal se **Juda** **Boží** svatyní, *

Izrael **Božím** panstvím. -

Moře to **vidělo** a prchlo, *

Jordán se **obrátil** nazpět,
hory **poskočily** jako berani, *

pahorky jako jehňata. -

Co je ti, **moře**, že prcháš, *

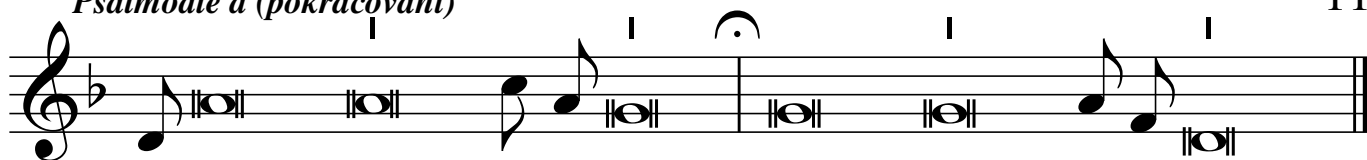
Jordáne, že se **obracíš** nazpět,
hory, proč **poskakujete** jako berani, *

pahorky, proč **skáčete** jako jehňata? -

Země, **třes** se před Pánem, *

před **Bohem** Jakubovým,
jenž **mění** **skálu** v bažinu, *

křemen v **prameny** vod.

Sláva **O**tci i Synu *
 i **D**uchu Svatému,
 jako byla na počátku i **n**yní i vždycky *
 a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 2. a Květnou neděli

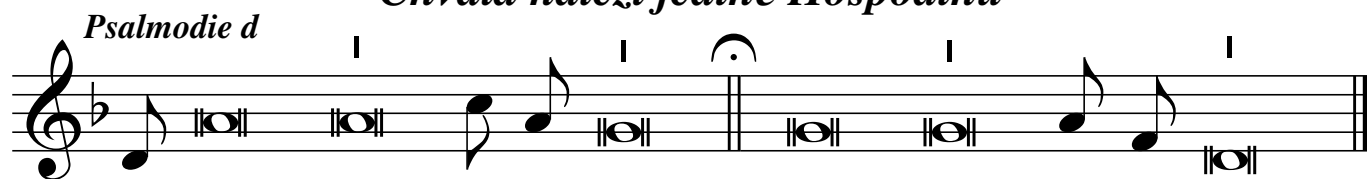
Jeden je Bůh, jehož ctí-me, on stvořil nebe i ze-mi.

Pro službu Bohu živému nás Kristova krev o-či-šťu-je.

Žalm 115 (113 B)

Chvála náleží jedině Hospodinu

Nikoli nám, Hospodine, nikoli nám, † ale **svému jménu** zjednej slávu *
 pro své velké **milosrdenství**, pro svou věrnost.

Proč mají **pohané** říkat : *

"**Kdepak je** ten jejich Bůh?"

Bůh náš je na nebesích, *

učinil **všechno**, co chtěl. -

Jejich modly jsou **stříbro** a zlato, *

dílo lidských rukou.

Mají **ústa**, ale nemluví, *

mají **oči**, ale nevidí.

KANTIKUM
pro 1. až 5. neděli

15

319 *1. neděle*

Pů-jde-me vzhů - ru do Je - ru - za - lé - ma, a tam se
spl - ní vše, to, co je psá - no o Sy - nu člo - vě - ka.

320 *2. neděle*

Bůh ne - u - še - třil vla - stní - ho Sy - na,
a - le vy - dal ho za nás za vše - cky.

321 *3. neděle*

Kri - stus ne - sl na - še u - tr - pe - ní a
vzal na se - be na - še bo - le - sti.

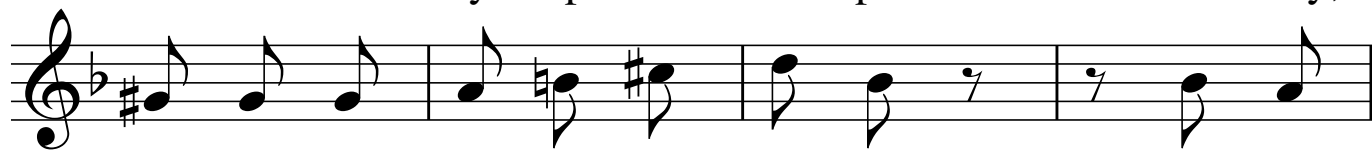
322 *4. neděle*

Bůh na - pl - nil před-po - vě - di pro - ro - ků, že
Kri - stus mu - sí tr - pět.

323

Kri-stus byl pro - bo - den pro na - še hří - chy,

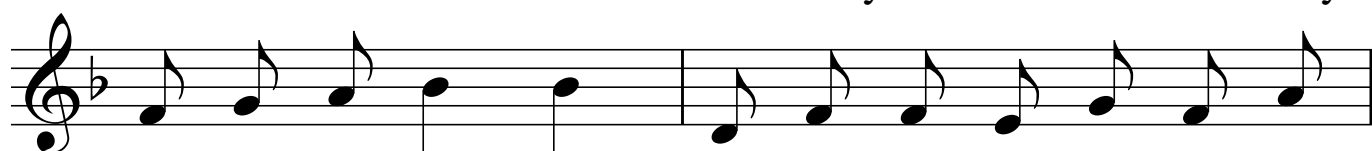
roz - dr - cen pro na - še vi - ny; je - ho

rá - ny nás u - zdra - vi - ly.

324 *Květná neděle*

Kri-stus sám na svém tě - le vy - ne - sl na - še hří - chy

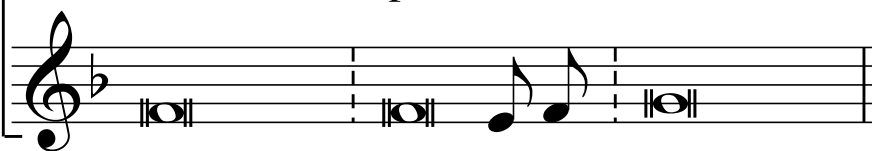
na dře - vo kří - že, a - by - chom by - li mr - tví

hří - chům a ži - li spra - ve - dli - vě.

*Kantikum (pro všechny neděle stejné)**Psalmodie F-kant*

Kristus tr - pěl za nás a zanechal nám tak příklad, *

abychom šli v jeho šlépějích.

On ne - zhře - šil *

a nikdo od něj nesly - šel nic neupřímného.

Když mu spí - la - li, *

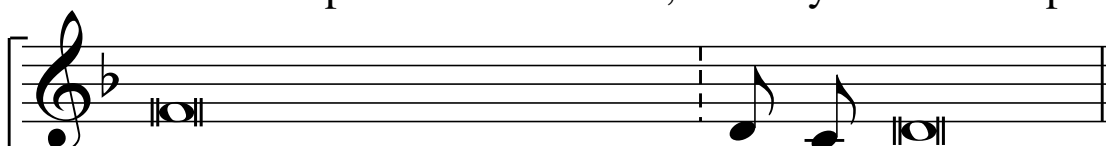
on jim to spí - lá - ním neoplácel,

když trpěl, ne - hro - zil, *

ale ponechal vše tomu, který sou - dí spravedlivě.

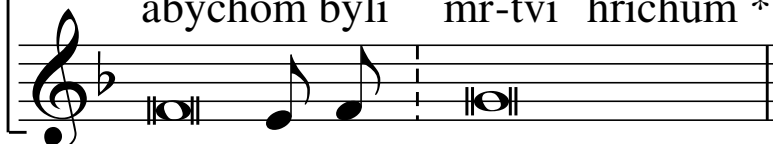
On sám na svém těle vynesl na - še hříchy *

na dře - vo kříže,

abychom byli mr - tví hříchům *

a ži - li spravedlivě.

Jeho ra - na - mi

jsme uzdraveni.

Opakuje se antifona (str. 15-16)

ZPĚV PO ČTENÍ pro 1. až 5. neděli

1. Kněz, 2. Lid

325

Pa - ne, skloň se k nám a smi - luj se nad ná - mi,

zhře - ši - li jsme pro - ti to - bě.

Kněz

Kri - ste, vy - slyš na - še vo - lá - ní a

Lid

od - pust' nám, zhře - ši - li jsme pro - ti to - bě.

Kněz

Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu sva -

Lid

té - mu. Pa - ne, skloň se k nám...

336 *4. neděle postní B*

Kdo jedná po - dle pra - vdy, jde ke světlu,
aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykoná - ny v Bohu.

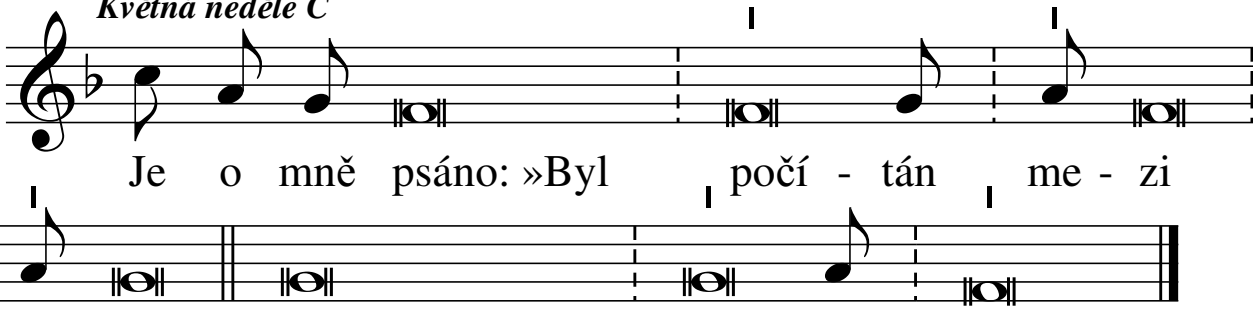
337 *4. neděle postní C*

Dí - tě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je mo - je
je i tvo - je. Ale máme proč se ve - selit a
ra - dovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev a za - se
ži - je, byl ztracen a je za - se nalezen.

338 *5. neděle postní A*

Pane, věřím, že ty jsi Me - siáš,
Syn Boží, který má při - jít na svět.

343 *Květná neděle C*

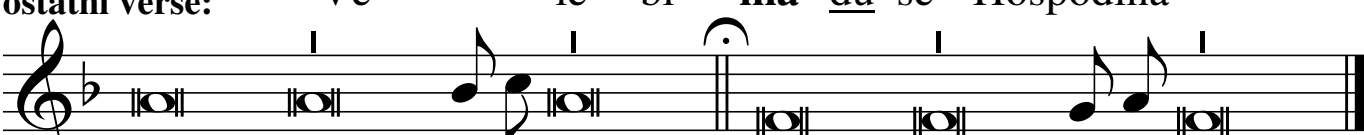

Je o mně psáno: »Byl počí - tán me - zi
zlo - čince.« Musí se to splnit, * už se to naplňuje.

KANTIKUM P. MARIE

Psalmodie M (Magnificat)

první verš:

ostatní verše:

a můj duch jásá *
v **Bohu** mém spasiteli,
Neboť shlédł na svou **nepatrnou** služebnici.*
od této chvíle mne budou **blahoslavít** všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, **který** je mocný.*
Jeho **jméno** je svaté.
A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *
k těm, **kdo se** ho bojí.
Mocně **zasáhl** svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.
Mocně **seřadil** z trůnu *
a **poníž**ené povýšil,
hladové nasytil **dobrými** věcmi *
a bohaté **propustil** s prázdnou.
Ujal se svého **služebníka** Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,*
Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.
Sláva **Otc**i i Synu *
i **D**uchu svatému,
jako byla na počátku, i **nyní** i vždycky *
a na **věky věků**. Amen.

Opakuje se antifona